

την φορὰν εἰς τὴν ζωὴν σου, ἐχρωμάτισες τὴν ὀμίλιαν σου διὰ ποιητικοῦ χρώματος. . . Καλὸν σημειῖν. . . Ἀλλὰ περιπίπτεις εἰς λάθος ἱστορικόν καθ' ὅλους τοὺς καλοὺς συγγραφεῖς, ἡ Εὐα ἦτο ξανθή.

— Βλακεία! εἶπεν ὁ Γάνδραξ, ἡ Εὐα ἦτο μελαγχροινὴ καὶ ὠμίλει τὴν σανσκριτικὴν!

— Λοιπὸν, μετ' ὀλίγον, καὶ σὺ, θὰ ὀμιλήσῃς τὴν σανσκριτικὴν εἰς τὴν κυρίαν Βάλ-Σεναί;

— Ὁχι, εἶπε σφοδρῶς ὁ Γάνδραξ, διότι δὲν τὸ θέλω. Κάμνει τις ὅτι θέλει. Θέλω ἀπόψε νὰ ἐργασθῶ καὶ πηγαίνω. . . Καλὴν νύκτα!

(*Ἐπεταὶ συνέχεια.*)

## ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 45, 4864.

Τὸ κυριώτατον ἐν τῇ δεκαπενθήμερᾳ ταύτῃ συμβάν εἶναι τὸ βασιλικὸν διάγγελμα τὸ προσκαλοῦν τὴν Συνέλευσιν νὰ περατώσῃ ὡς οἶόν τε τάχιστα τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν ἐκλογικὸν νόμον, διότι ὁ λαὸς ἀπύδῃσεν εἰς τέλος. Τὸ διάγγελμα τοῦτο παρήγαγε διάφορον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας· καὶ εἰς μὲν τοὺς πολιτικιστομένους καὶ μάλιστα τοὺς ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῆς Συνελεύσεως ἀποζῶντας ἀπήρσε σφόδρα, ὁ δὲ καθ' αὐτὸ λαὸς ἠλόγησε τὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς ἀπεφάσισε παρεμβαινὼν νὰ θέσῃ φραγμὸν ἀνυπερέβλητον εἰς τὴν ἀπληστίαν τῆς βουλῆς τῶν τετρακοσίων. Προσηρτήθη δὲ εἰς τὸ διάγγελμα καὶ σχέδιον τῶν ἐπιλοίπων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος κατ' οὐδὲν σχεδὸν ἄλλο τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως διαφέρον πλὴν ὅτι περιέχει τέσσαρα ἄρθρα (ἴδε τὸ προσεχὲς φυλλάδιον) περὶ συστάσεως Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. — Ἐκ τούτου ἐξήρθη ὁ πατριωτισμὸς τῶν προσβληθέντων τὴν φιλοτιμίαν πληρεξουσίων καὶ ἐζήτησαν ν' ἀπαντήσωσιν εὐθὺς εἰς τὸ διάγγελμα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ ἀνεβλήθη μετὰ τὸ τέλος τοῦ Συντάγματος ἡ ἀπάντησις· σιωπηρῶς ὅμως συνήνεσε τῇ βασιλικῇ γνώμῃ ἡ Συνέλευσις ἅπασα, διότι ἄνευ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἀφείσαν τέλος τὸ περὶ ἀφομοιώσεως πολύκροτον ζήτημα καὶ ἐπεδέθησαν εἰς ἀδιάκοπον τοῦ Συντάγματος συζήτησιν, κατὰ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς, παρεμβληθέντων τῶν ἄρθρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Καὶ πρῶτον μὲν μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπάρξεως Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναγκαστομένου ἐν τῷ Συντάγματι, ἔπειτα, ἐν δυσὶν ἑτέραις συνεδριάσεσιν ἐγένοντο ἀπαντὰ τὰ περὶ αὐτοῦ ἄρθρα δεκτὰ ὡς εἶχον, πλὴν δύο μικρῶν τροπολογιῶν, πρὸς μεγίστην ἀγανάκτησιν τῆς ἐνισχυθείσης τὸ κατ' ἀρχὰς μειο-

νοψηφίας. — Ἀλλ' ἡ ἀγανάκτησις αὕτη ἐτράπη εἰς καλὸν εὐτυχῶς. Εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, παραβαλλούσαν, ὡς εἶπεν, τοὺς νῦν ὑπουργοὺς καὶ τὴν αὐτὴν πρὸς τὰ ἐπὶ Ὀθωνος γινόμενα καὶ εὐροῦσαν τοὺς λεγομένους ὑπουργοὺς τοῦ αἵματος κρείττονας τῶν νῦν καὶ τὰ νῦν πραττόμενα χείρονα τῶν τότε, ἔδοξε νὰ εἰσαγάγῃ ψήφισμα περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ψηφίσματος τοῦ καταδικάσαντος τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ αἵματος εἰς δεκαετὴ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Καὶ τις τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἤρχετο τῆς παραβολῆς, ὅτε ἡ λοιπὴ Συνέλευσις ἅπασα ἐγερθεῖσα ἀπηγόρευσε τὴν συζήτησιν ἐπὶ πράγματος παρὰ πάντων ἐπιθυμουμένου καὶ οὕτω τὸ ψήφισμα ἀνεκλήθη ὁμοφώνως, χειροκροτοῦντος παντὸς τοῦ περιστώτος λαοῦ, ἐπαινεθὲν μετέπειτα ὑπὸ τε τῆς πόλεως ἀπάσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Οὕτως αὐτοὶ οἱ ψηφίσαντες τὴν καταδικὴν τῶν μὴ δικασθέντων ὑπουργῶν καὶ ἄκοντες ἠναγκάσθησαν νὰ δικαιώσωσι τοὺς πράξαντας τὸ καθήκον, ὧν εἰς μόνος δὲν ἐπέζη, ὁ σοφὸς καὶ ἀγαθὸς Μιχαὴλ Ποτλῆς, ὁ ποτισθεὶς προῶρως πικρίαν δηλητήριον. Εἰς τοιαύτας ἀκρίσιαις ὑπέπιπτον καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι· παραφερόμενοι καὶ ἐξαπατῶμενοι ἐστέρουν τὴν πολιτείαν τοὺς ἀρίστους πολίτας, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐδουλώθησαν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου· περὶ τούτου θέλει πεισθῇ πᾶς ὁ ἀναγινώσκων ἐν τῷ Ξενοφῶντι τὴν κατηγορίαν, τὴν δίκην καὶ τὴν καταδικὴν τῶν ὀκτὼ στρατηγῶν «ὧν ναυμαχησάντων καταψηφίσαντο· ἀπέθκον δὲ οἱ παρόντες ἔξ. Καὶ οὐ πολὺ χρόνον ὕστερον μετέμελε τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἐψηφίσαντο, οἱ τινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν προδολὰς αὐτῶν εἶναι καὶ ἐγγυητὰς καταστῆσαι ἕως ἀνκριθῶσιν· εἶναι δὲ καὶ Καλλιζενον τούτων. Προὔβληθησαν δὲ καὶ ἄλλαι τέσσαρες καὶ ἐδέθησαν.» Δυστυχῶς ὅμως παρ' ἡμῖν ἔπαθε μὲν πάντοτε ὁ ἀγαθὸς πολίτης, οὐδέποτε ὅμως ἐτιμωρήθη ὁ συκοφάντης ἢ ὁ ἐξαπατήσας τὸν δῆμον. Πόσω ἀρμοδιώτεροι ἦσαν οἱ νόμοι τοῦ Σόλωνος! — Τῶν ὑπουργῶν δὲ τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Κύνου δικαιοθέντων, προτάθη μετὰ δύο ἡμέρας ὑπὸ τῶν ὑπουργικῶν καὶ τοῦ λοχαγοῦ Τσίρου ἡ ἀποκατάστασις καὶ τοῦ δημάρχου Κύνου Σταθοπούλου ἡ δικαίωσις, καὶ ἐγένοντο ἀμφοτέραι δεκταί, ὑπὸ πάντων ἐπαινεθεῖσαι. — Τοιαῦται ἐγένοντο αἱ πρῶται συνέπειαι τοῦ διαγγέλματος καὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν.

Προσκαλεσθεῖς Με ἐπιμόνως τῆς Ἑλλάδος, ἐνέδωκα εἰς



τὴν φωνὴν τῆς, πεπεισμένος, ὅτι, τὸ καθ' αὐτὴν, ἐμελλε νὰ τηρήσῃ τὰς πρὸς Με ὑποχρεώσεις τῆς, καὶ κατέλιπον τὴν Δανίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, πρὶν ἢ εἶτι τελεσθῇ ὁ πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στέμματος συνομολογηθεὶς ἔρος τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, καὶ ἐπομένως πρὶν ἢ ψηφισθῇ τὸ Σύνταγμα τοῦ Νέου Κράτους.

Ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς Μου ἐνταῦθα συμπληροῦται κατ' αὐτὰς ἐλπίζω δὲ ὅτι οὐδένα διαφεύγει ἡ ὑπομονή, μεθ' ἧς ἔκτοτε ὑπέμεινα τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν Βασιλείας ἐχούσης παρ' αὐτῇ Ἑθνικὴν Συνέλευσιν λειτουργοῦσαν συγχρόνως καὶ ὡς συντακτικὴν καὶ ὡς Βουλὴν Νομοθετικὴν.

Ἡ ἐνωσις τέλος πάντων τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ ὑπολοίπου Βασιλείου πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐτελέσθη. Ἡ πρὸ εὖο καὶ ἐπέκεινα μηνῶν παρουσία ἐν τῇ Συνελεύσει τῶν ἀντιπροσώπων τῆς χώρας ἐκείνης παρέσχε τῇ Ἑθνικῇ Συνελεύσει πᾶσαν εὐχέρειαν, ὅπως, χωρὶς ἀναβολῆς νεωτέρας, δυνηθῇ νὰ περατώσῃ τὴν ψήφισιν τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρὸ ἀνιαιτοῦ παρεσκευασμένου σχεδίου τούτου, τὰ δὲ μέχρι τοῦδε γινόμενα ἐν τῇ Συνελεύσει Με πείθουσιν, ὅτι αἱ ἐργασίαι αὐτῆς δύνανται νὰ παραταθῶσιν ἐπὶ πολλὸν ἔτι χρόνον.

Ἡ περαιτέρω παράτασις τῆς καταστάσεως ταύτης, παραλύουσα πᾶσαν κυβερνητικὴν μέριμναν, καὶ καταστρέφουσα τὴν διοίκησιν τῆς Ἐπικρατείας, οὐ μόνον ἀναιρεῖ, ἀνάντιβρήτως, πολὺτιμα συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ θέλει βεβαίως ἐπενέγκει βλάβας, τῶν ὁποίων τὴν ἀνόρθωσιν θέλει εἶσθαι δυσχερέστατον νὰ ἐπιτύχῃ τις ἐν τῇ μέλλοντι. Ἡ δὲ δυσφορία τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐκρύθμῳ καταστάσει Μοι ἐγένετο ἤδη γνωστὴ.

Ὅθεν καθήκον ἀπαραίτητον πρὸς τε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος μέλλοντα νὰ περιρρουηθῶσι συμφέροντα Μοι ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιζητήσω τὸ τέρμα τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἐπὶ τούτῳ δὲ παρήγγειλα τοῖς ὑπουργοῖς Μου νὰ υποβάλωσιν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν τὸ συνημμένον σχέδιον τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ δηλώσωσιν εἰς αὐτήν, εἶτι εἰμι ἑτοιμὸς νὰ ἀποδεχθῶ καὶ νὰ υπογράψω τὸ μέχρι τοῦδε ψηφισθὲν μέρος αὐτοῦ μετὰ τοῦ ψηφισθησομένου κατὰ τὸ συνημμένον σχέδιον ὑπολοίπου, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις οὐδόλως ἀπομακρύνονται τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐκδηλωθεισῶν εὐχῶν. Παρακαλῶ δὲ τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκφέρῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὴν ἐπὶ τούτου ψήφον τῆς.

Οἱ ὑπουργοί Μου θέλουσιν υποβάλλει εἰς τὴν Συνέλευσιν κατὰ τὸ δεκαήμερον τοῦτο διάστημα καὶ σχέδιον Νόμου περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν, τὸ ὁποῖον παρακαλῶ τὴν Συνέλευσιν νὰ συζητήσῃ καὶ ψηφίσῃ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος μηνός.

Ἐὰν ὅμως ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις δὲν περαιώσῃ τὰ ἔργα ταῦτα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω χρονικῶν διαστημάτων, ἐπιφυλάσσομαι πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐπὶ τῆς μελλούσης ἀποφάσεώς μου, ὅποιαν ἢ διαφευθεῖσα πεποιθῇσίς Μου Μοι ὑπαγορεύει, καὶ καθιστῶ ὑπεύθυνον τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν ἐπὶ ταῖς περαιτέρω συνεπειαῖς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1864.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Πρόεδρος, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Θ. Π. ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

Ἰδοὺ ἡ ἐξακολουθήσις τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος.

*Περὶ τῆς Βουλῆς.*

Ἄρθρ. 54. Ἡ βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ βασιλεὺς τὴν συγκαλέσῃ πρότερον. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾔναι βραχυτέρα τῶν *τριῶν μηνῶν*, οὐδὲ μακροτέρα τῶν *ἑξ*.

Ἄρθρ. 55. Ἡ βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ *βουλευτηρίῳ*, δύναται ὅμως νὰ διασπασθῇ καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Ἄρθρ. 56. Ἡ βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως καὶ ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 57. Οὐδὲν νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφοφορηθῇ ἄρθρον πρὸς ἄρθρον *τρίς κατ' ἐπανάληψιν εἰς τρεῖς διαφόρους ἡμέρας*.

Ἄρθρ. 58. Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἀναφορὰ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον. Ἡ βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις ὅσας τις ζητηθῶσι· δύναται δὲ νὰ διορίζῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς.

Ἄρθρ. 59. Οὐδεὶς ῥόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰςπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

Ἄρθρ. 60. *Κατ' ἔτος ἡ βουλὴ ψηφίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ κράτους* πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν *Βουλὴν* ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστης συνόδου. Ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ γίνεται παρ' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς καὶ ψηφίζεται ἅπαξ.

Ἄρθρ. 61. Οὐδεμίαν σύνταξιν ἢ ἀμοιβὴν δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμεῖου ἄνευ νόμου.

Ἄρθρ. 62. Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται οὐδ' ὁπωσδήποτε ἐξετάζεται ἐνεκὰ γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.



Ἄρθρ. 63. Βουλευτής, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν καταδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος· τοιαύτη ἀδεία δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ βουλευτής τόχῃ διατελῶν ὑπὸ κράτησιν, ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

Ἄρθρ. 64. Οἱ βουλευταὶ ὁμνύουσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἐξῆς ὅρκον.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν συνταγματικὸν βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότης τὰ καθήκοντά μου. »

Ἀλλόθρησκοι βουλευταὶ, ἀπὸ τῆς ἐπικλησεως τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, ὀρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρ. 65. Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά της.

Ἄρθρ. 66. Ἡ Βουλὴ σύγκαιται ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἡμέσον, καθολικῆς καὶ μυστικῆς διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίας, κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς συνειδέσεως ταύτης ψηφισθησόμενον περὶ ἐκλογῆς νόμον, μεταβλητὸν ὅττα κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταύτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. (Ἐποιοῦνται τὰ ἐπίλοιπα ἄρθρα τοῦ Συντάγματος).

## ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΙΠΠΟΦΑΓΟΙ. Πρὸ τινων ἡμερῶν συμπόσιον ἱπποφάγων ἐγένετο ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας· ἰδοὺ δὲ, κατὰ τινα ἐφημερίδα τῆς πόλεως ταύτης, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν διαφόρων ἐν τῷ συμποσίῳ καρυκευμάτων·

Ζωμὸς μετ' ἄρτου, — ζωμὸς Ἰουλιανὸς ἐκ χόρτων (ἀμφοτέρω ἐξ ἵππου).

Μέγα κομμάτιον ἵππου βραστοῦ, μετὰ λαχάνων. Λουκανικὸν ἵππειον μεθ' ὕδνων.

Ἴππειον κρέας παρσκευασμένον à la mode.

Ἄρτολάγανον περιέχον μυελὰ ἵππου.

Ἰππικὸν ἵππειον κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον.

Ράχις ἵππου εἰς ὄβελόν ὠπτημένη.

Ἀρτόκρεας ἐξ ἵππου.

Οὐδεμία ὁμῶς ἐφημερίς τοῦ Λουγδούνου, καὶ τοὶ λεπτομερέστατα περιγράφουσι τὸ συμπόσιον, οὐδεμία λέγει ἂν οἱ συνδαιτυμόνες φαίνωνται πρόθυμοι νὰ γευσῶσι καὶ δεύτερον.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΨΕΥΔΟΣΕΜΝΟΤΗΣ. Περιεργότατη δίκη ἐδικάσθη πρὸ δύο ἐβδομάδων ἐν Ἐδιμβούργῳ τῆς Σκωτίας. Τρεῖς νέοι καλῆς οἰκογενείας καταδικάσθησαν ὑπὸ ἀγροτικῶν δικαστῶν, ἐπὶ τῇ καταμηνύσει τοῦ μαρκησίου Δαλουζίου, εἰς 2 λιρῶν στερλινῶν πρόστιμον ἕκαστος, καὶ, ἐν περιπτώσει μὴ ἀποτίσεως τοῦ πρόστιμου, εἰς δέκα ἡμερῶν φυλάκισιν.

Ὁ μαρκήσιος τοῦ Δαλουζίου, γνωστότερος ὑπὸ τῷ ὀνόματι λόρδος Πάνμουρ, εἶναι πρεσβυτεριανὸς αὐστηρότατος καὶ πλήρης ἀποστροφῆς πρὸς τὰ ἁμαρτήματα τοῦ πλησίον, εἶναι εἰς τῶν στύλων τῆς Ἐλευθέρας Ἐκκλησίας (Free-Kirk). Κατὰ τοῦτο δ' ἐπλημμέλησαν οἱ τρεῖς νεανῖαι ὅτι ἐξεδύθησαν ὅπως λουσθῶσιν εἰς τινα ποταμὸν διαρρέοντα μέρος τῶν κτημάτων τοῦ αὐστηροῦ μαρκησίου.

Οἱ δικασταὶ τῆς Ἑδρας τῆς Βασιλείας ἐσκώψαν πολὺ τὸν ἀγροτικὸν δικαστὴν, τὸν λόρδον Πάνμουρ καὶ τὸν δικηγόρον αὐτοῦ. Ὁ λόρδος ἀρχηγὸς τοῦ δικαστηρίου ἠρώτησεν ἂν ἡ αὐτοῦ ἔξοχότης οὐδέποτε ἐξεδύετο οὐδὲ καὶ διὰ νὰ κατακλιθῇ, καὶ ἂν εἰσῆρχετο εἰς τὸ λουτρὸν φορῶν ἐνδύματα τελετῆς. Ἐκαστος δὲ δικαστῆς προσέθηκεν ὅτι ὅλη ἡ ἔλλειψις τῆς σεμνότητος ὑπῆρχεν εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ θεατοῦ ἢ τῆς θεωμένης. Ἐν συντόμῳ ἡ πρώτη ἀπόφασις ἠκυρώθη καὶ ὁ δικηγόρος ὁ διεξαγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν καταδικάσθη εἰς δώδεκα γυνεῶν ἀποζημίωσιν.

ΑΓΓΑΛΜΑ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΤΙΠΟΤΙΘΕΜΕΝΟΝ. Ἀνεκαλύφθη κατ' αὐτὰς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῆς τοποθεσίας τοῦ θεάτρου τοῦ Πομπηίου ἀγαλμα κολλοσιαῖον ὑποτεθὲν τὸ κατ' ἀρχὰς τοῦ περιφήμου τοῦ Καίσαρος ἀντιπάλου. Σήμερον ὁμῶς κρίνεται πιθανώτερον ὅτι παρίστησι τὸν Ἡρακλέα ἀγένειον. Οἱ δάκτυλοι τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς εἰσὶ διατεθειμένοι οὕτως ὥστε εἰκάζεται ὅτι ἐσφιγγον στρογγύλον τι πρᾶγμα, πιθανῶς ἐν μῆλον τοῦ κήπου τῶν Ἑσπερίδων. Ἐπὶ τῶν ὤμων μάλιστα φαίνεται λεοντῇ. Οἱ πόδες εἰσὶ κεκομμένοι, ἀλλ' εὐρέθη ἤδη ὁ εἰς καὶ ἐλπίζεται ὅτι καὶ ὁ ἕτερος δὲν κείται μακράν. — Ὁ Ἡρακλῆς ἔχει 4 μέτρων καὶ 25 ἑκατοστῶν ὕψος καὶ ἦτο κεχωσμένος εἰς βάθος δέκα μέτρων ἐν γῇ βεβρεγμένη ὑπὸ τῶν παραρρέοντων τοῦ Τιθέρεος ὑδάτων. Πρᾶγμα παράδοξον! τὸ ἀγαλμα ἐτάφη ὑπὸ τὴν γῆν μετὰ παντὸς εἶδους φροντίδων. Εὐρον αὐτὸ κατακεκλιμένον ὡς ἐν τάφῳ καὶ στέγη λιθίνη προσφύλαξεν αὐτὸ κάλλιστα. Ὅπερ δὲ θαυμαστότερον, διατηρεῖ ἔχνη τῆς πρώτης χρυσώσεως. — Πῶς ἐξηγεῖται ἡ ὑπαρξὶς τοῦ Ἡρακλέους τούτου ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Πομπηίου; Ὁ Κ. Κάρολος Λουδοβίκος Βισκόντης, νέος ἀρχαιολόγος μεστὸς σοφίας καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενος, ἐξηγεῖ λογικῶς τὸ πρᾶγμα· διότι πάντες γινώσκουσιν ὅτι ὁ Πομπηῖος ἰδιαίτερος ἐλάτρευε τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἐν Φαρσάλῳ ἔδωκε σύνθημα εἰς τὸν στρατὸν αὐτοῦ Hercules invictus.